

Sygn. akt I C 5/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sek. sęd. Daria Mazerant

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2017r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **I. R.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 95.000 zł

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki I. R. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Sygn. akt I C 5/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 stycznia 2017r. powódka I. R., reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego M. B., wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 95.000,00 zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej na skutek zawinionego niewykonania zobowiązania na skutek niepoinformowania męża powódki K. R. o możliwości indywidualnej kontynuacji ubezpieczenia, a przez to wyrządzenie mu i jego rodzinie szkody związanej z pozbawieniem ochrony ubezpieczeniowej, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 września 2016r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu (k. 3-9).

Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., reprezentowany w toku procesu przez pełnomocnika radcę prawnego R. O., nie uznał żądania pozwu i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 40-48).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zmarły w dniu 12 listopada 2015r. K. R. był mężem powódki.

Na podstawie dokumentacji zawartej w aktach sprawy nie można jednoznacznie określić, jaka była przyczyna jego śmierci.

(dowód: okoliczność bezsporna, protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, k. 13-14, opinia biegłej z zakresu kardiologii M. M., k. 119-121, k. 138-140, 166-verte, nagranie przebiegu rozprawy, k. 169)

K. R. był zatrudniony w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jako kierowca w okresie od 1 czerwca 2007r. do 18 czerwca 2015r.

W okresie zatrudnienia w pozwanej Spółce (...) został objęty grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typu P (...), potwierdzonym polisą nr (...). Ubezpieczenie trwało do 31 lipca 2015r.

Podpisując w dniu 11 lutego 2009r. deklarację przystąpienia do grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P (...) mąż powódki złożył następujące oświadczenie: „zapoznałem się z warunkami ubezpieczenia, w szczególności w zakresie świadczeń z tytułu ubezpieczenia oraz wysokości sumy ubezpieczenia i składki. Wyrażam zgodę na objęcie ubezpieczeniem na tych warunkach, które (...) S.A. potwierdzi indywidualnym potwierdzeniem”.

(dowód: okoliczności bezsporne, deklaracja przystąpienia do grupowego ubezpieczenia pracowniczego P (...), k. 17-18)

W dniu 18 czerwca 2015r. został rozwiązany stosunek pracy łączący męża powódki z pozwanym za porozumieniem stron. W momencie rozwiązywania stosunku pracy K. R. nie został poinformowany przez pozwanego o możliwości indywidualnej kontynuacji ubezpieczenia.

Następnie K. R. podjął pracę w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku kierowcy. Nie zawarł on nowego ubezpieczenia w związku z podjęciem nowej pracy. Firma ta z uwagi na wielkość zatrudnienia nie ubezpieczała pracowników w ramach ubezpieczenia grupowego.

(okoliczność bezsporna)

Zgodnie z zapisem § 25 ust. 1 pkt 5 ogólnych warunków grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P (...) odpowiedzialność (...) S.A. w stosunku do ubezpieczonego kończy się z upływem 1 miesiąca, licząc od końca okresu, za który została przekazana ostatnia składka. W świetle natomiast zaś § 25 ust. 3 odpowiedzialność ubezpieczyciela w stosunku do ubezpieczonego zostaje przedłużona o jeden miesiąc po ustaniu stosunku prawnego łączącego ubezpieczonego z ubezpieczającym w przypadku miesięcznej częstotliwości przekazywania składek, pod warunkiem przekazania składki za ten miesiąc.

W świetle natomiast zapisów § 15 ust. 2 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczenia ubezpieczający ma obowiązek udostępnić ubezpieczonemu, przed odebraniem od niego deklaracji przystąpienia, obowiązujące ogólne warunki ubezpieczenia.

(dowód: ogólne warunki grupowego ubezpieczenia pracowniczego typ P (...), k. 20-23)

W dniu 1 czerwca 2009r. został wprowadzony aneks do umowy grupowego ubezpieczenia pracowniczego. Zgodnie z zapisem § 1 powyższego aneksu ubezpieczonemu, który przestał być członkiem grupy, (...) S.A. przyznaje prawo do indywidualnego kontynuowania ubezpieczenia, z tym że umowa ubezpieczenia kontynuowanego może być zawarta na rzecz ubezpieczonego, w przypadku ustania stosunku prawnego łączącego go z ubezpieczającym, jeżeli przekazano za niego składki za okres co najmniej ostatnich sześciu miesięcy.

(dowód: aneks do umowy grupowego ubezpieczenia pracowniczego, k. 24)

Po śmierci męża powódka udała się do Oddziału (...) w R. celem uzyskania świadczenia z tytułu umowy ubezpieczenia pracowniczego. Uzyskała wówczas od pracownika (...) informację, iż ubezpieczenie trwało do dnia 31 lipca 2015r. Pracownik ten wskazał ponadto, iż w celu indywidualnej kontynuacji ubezpieczenia po rozwiązaniu stosunku pracy z ubezpieczającym, mąż powódki winien w ciągu miesiąca od ustania stosunku pracy zgłosić się do placówki (...) z przekazaną mu przez pracodawcę deklaracją ubezpieczenia grupowego oraz wnioskiem o kontynuację ubezpieczenia.

Powódka i jej mąż byli przekonani, iż K. R. po rozwiązaniu stosunku pracy z pozwanym, jest nadal objęty ochroną ubezpieczeniową wynikającą z ubezpieczenia pracowniczego.

(dowód: zeznania powódki, k. 167-168, min. 00:10:53-00:19:10, nagranie przebiegu rozprawy, k. 169, pismo (...) S.A. z dnia 19 maja 2017r., k. 117)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Wywodząc swoje roszczenie pełnomocnik powódki wskazał, iż odpowiedzialność pozwanego wynika z faktu zwinionego niewykonania zobowiązania na skutek niepoinformowania męża powódki K. R. o możliwości indywidualnej kontynuacji ubezpieczenia, a przez to wyrządzenie mu i jego rodzinie szkody związanej z pozbawieniem ochrony ubezpieczeniowej.

Wobec tak określonej podstawy prawnej powództwa, analiza zasadności żądania pozwu wymaga rozważania, czy zostały spełnione określone normą art. 471 k.c. przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Zgodnie z powyższym przepisem art. 471 § 1 k.c. dłużnik jest obowiązany do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Kluczową kwestią, która wymaga rozważenia jest ustalenie zakresu obowiązków pozwanego jako pracodawcy i ubezpieczającego w stosunku do pracownika K. R. w momencie rozwiązywania z nim stosunku pracy.

W okresie zatrudnienia w pozwanej spółce mąż powódki został bowiem objęty grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typu P (...), potwierdzonym polisą nr (...). Po rozwiązaniu stosunku pracy z dniem 18 czerwca 2015r. nie złożył do ubezpieczyciela wniosku o indywidualną kontynuację ubezpieczenia pracowniczego, wobec czego ochrona ubezpieczeniowa ustała z dniem 31 lipca 2015r.

Jak bowiem wynika z zapisów § 25 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 3 ogólnych warunków grupowego ubezpieczenia pracowniczego kod (...) odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń kończy się w dniu upływu okresu, za jaki przekazano składkę, jeżeli w tym okresie ustał stosunek prawny łączący ubezpieczonego z ubezpieczającym. Stosunek pracy z K. R. został rozwiązany w dniu 18 czerwca 2015r., w związku z czym zakończenie trwania umowy ubezpieczeniowej dnia 31 lipca 2015r. nastąpiło zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

Mąż powódki przystępując do przedmiotowego ubezpieczenia zapoznał się z zapisami ogólnych warunków ubezpieczenia, o czym świadczy zapis w deklaracji przystąpienia do grupowego ubezpieczenia pracowniczego. Podpisując w dniu 11 lutego 2009r. deklarację przystąpienia do grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P (...) mąż powódki złożył następujące oświadczenie: „zapoznałem się z warunkami ubezpieczenia, w szczególności w zakresie świadczeń z tytułu ubezpieczenia oraz wysokości sumy ubezpieczenia i składki. Wyrażam zgodę na objęcie ubezpieczeniem na tych warunkach, które (...) S.A. potwierdzi indywidualnym potwierdzeniem”. Potwierdził zatem, iż zapoznał się zapisem OWU dotyczącym zakresu trwania umowy, które zostały wskazane w § 25 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 3 (...).

Należy przy tym podkreślić, iż zarówno przystąpienie do ubezpieczenia grupowego, jaki i indywidualna kontynuacja tegoż ubezpieczenia po ustaniu stosunku pracy z ubezpieczającym, ma charakter dobrowolny, zależy tylko i wyłącznie od woli ubezpieczonego. Jak zasadnie wskazuje pozwany, pracodawca, w tym przypadku pozwana spółka, poprzez umożliwienie ubezpieczonemu zawarcie umowy grupowego ubezpieczenia z (...), ułatwia tylko dokonanie szeregu formalności związanych z tym ubezpieczeniem, jak przyjęcie deklaracji przystąpienia do ubezpieczenia, czy potrącanie składek z wynagrodzenia za pracę. Nie można jednakże z powyższych okoliczności wywodzić, iż pracodawca winien każdego z pracowników informować o możliwości indywidualnego kontynuowania ubezpieczenia. Dobrowolny charakter powyższego ubezpieczenia przesądza o tym, iż to na pracowniku ciąży obowiązek należytej dbałości o własne interesy, a zatem to pracownik winien zasięgnąć informacji dotyczących warunków trwania umowy, w tym jej kontynuacji.

Wbrew odmiennym twierdzeniom strony powodowej w ocenie Sądu, dzielając w tym zakresie w pełni stanowisko i argumentację pozwanego, należy uznać, iż po stronie pozwanego jako ubezpieczającego pracodawcy nie istniał obowiązek informowania każdego pracownika o możliwości indywidualnego kontynuowania ubezpieczenia pracowniczego. Wywodząc swoje roszczenie powódka wskazała, iż pozwany ponosi w tym zakresie odpowiedzialność odszkodowawczą na podstawie art. 471 k.c., gdyż uchybiła powyższej powinności. Jak natomiast zasadnie wskazuje pozwany w świetle obowiązującego stanu prawnego nie istnieje prawny obowiązek pracodawcy informowania pracownika o możliwości kontynuowania ubezpieczenia po ustaniu stosunku pracy.

Obowiązki ubezpieczającego określa § 15 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, zgodnie z którym ubezpieczający ma obowiązek udostępnić ubezpieczonym, przed odebraniem od nich deklaracji przystąpienia, obowiązujące ogólne warunki ubezpieczenia. Z powyższego obowiązku pozwany wywiązał się. Żaden z zapisów OWU nie wprowadza po stronie ubezpieczającego obowiązku informowania pracownika o możliwości indywidualnego kontynuowania ubezpieczenia.

W świetle przedstawionej powyżej argumentacji trudno także podzielić i uznać za zasadne twierdzenia strony powodowej, iż także zasady współzycia społecznego wymagają, by pracownik korzystający z ubezpieczenia grupowego został pouczony o uprawnieniu do korzystania z indywidualnego ubezpieczenia, zaś w razie zaniedbania tegoż obowiązku zakład pracy odpowiada za powstałą szkodę.

Wobec powyższego należy uznać, iż K. R. miał możliwość kontynuowania ubezpieczenia pracowniczego, możliwość ta nie była niczym ograniczona, jednakże na skutek swojego zaniedbania nie dokonał tego. Kontynuacja ubezpieczenia mająca charakter dobrowolny wymagała bowiem dokonania przez ubezpieczonego czynności celem spełnienia wszelkich wymaganych formalności, w tym złożenia deklaracji przystąpienia do ubezpieczenia grupowego oraz wniosku o kontynuację ubezpieczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie powódka nie wykazała przesłanek uzasadniających odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego na podstawie art. 471 k.c. Nie istnieje bowiem adekwatny związek przyczynowy pomiędzy powstaniem szkody a zdarzeniem polegającym na niepoinformowaniu K. R. o możliwości kontynuowania ubezpieczenia. Nie istnieje także, jak słusznie wskazuje pozwany, szkoda, gdyż co najwyżej możemy mówić o szkodzie ewentualnej, a taka szkoda nie podlega kompensacie na podstawie art. 471 k.c.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwa jako nie znajdujące prawnego ani fatycznego uzasadnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., nie obciążając powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego. W ocenie Sądu z uwagi na charakter roszczenia objętego żądaniem pozwu oraz trudną sytuację materialną powódki, która jest osobą samotną, utrzymuje się z pensji w kwocie 2.500 zł, nie ma żadnych oszczędności, zasadnym było nie obciążanie powódki kosztami procesu.